

5.2.2014

B7-0138/2014 }
B7-0139/2014 }
B7-0140/2014 }
B7-0158/2014 }
B7-0163/2014 }
B7-0164/2014 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 110 lõigetele 2 ja 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

Verts/ALE (B7-0138/2014)

ALDE (B7-0139/2014)

S&D (B7-0140/2014)

PPE (B7-0158/2014)

ECR (B7-0163/2014)

EFD (B7-0164/2014)

Olukord Ukrainas
(2014/2547(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Jacek Saryusz-Wolski, Laima Liucija Andriekienė, Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Ivo Belet, Jerzy Buzek, Arnaud Danjean, Mário David, Mariya Gabriel, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Gunnar Hökmark, Elisabeth Jeggle, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Monica Luisa Macovei, Francisco José Millán Mon, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Nadezhda Neynsky, Ria Oomen-Ruijten, Alojz Peterle, Andrej Plenković, Bernd Posselt, Cristian Dan

RC\1018244ET.doc

PE527.338v01-00 }
PE527.339v01-00 }
PE527.340v01-00 }
PE527.358v01-00 }
PE527.363v01-00 }
PE527.364v01-00 } RC1

Preda, György Schöpflin, Salvador Sedó i Alabart, Boguslaw Sonik, Davor Ivo Stier, Inese Vaidere

fraktsiooni PPE nimel

Libor Rouček, Ana Gomes, Tonino Picula, Maria Eleni Koppa, Liisa Jaakonsaari, Boris Zala, David Martin

fraktsiooni S&D nimel

Guy Verhofstadt, Johannes Cornelis van Baalen, Graham Watson, Louis Michel, Leonidas Donskis, Marietje Schaake, Marielle de Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Sarah Ludford, Gerben-Jan Gerbrandy, Hannu Takkula, Alexander Graf Lambsdorff

fraktsiooni ALDE nimel

Rebecca Harms, Werner Schulz, Mark Demesmaeker, Indrek Tarand, Raül Romeva i Rueda, Tarja Cronberg

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard Czarnecki, Paweł Robert Kowal, Marek Henryk Migalski, Adam Bielan

fraktsiooni ECR nimel

Jaroslav Paška

fraktsiooni EFD nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Ukrainas (2014/2547(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni Vilniuse tippkohtumise tulemuste ja idapartnerluse tuleviku kohta, eelkõige seoses Ukrainaga¹,
 - võttes arvesse oma 23. oktoobri 2013. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika kui partnerluse tugevdamise vahendi kohta. Euroopa Parlamendi seisukoht 2012. aasta aruannete kohta²,
 - võttes arvesse oma 12. septembri 2013. aasta resolutsiooni Venemaa poolt idapartnerluse riikidele avaldatava surve kohta (Vilniuses toimuva eelseisva idapartnerluse tippkohtumise kontekstis)³,
 - võttes arvesse 29. novembril 2013 idapartnerluse tippkohtumisel Vilniuses vastu võetud ühisdeklaratsiooni,
 - võttes arvesse nõukogu 20. jaanuari 2014. aasta järeldusi Ukraina kohta,
 - võttes arvesse peaminister Azarovi ja tema valitsuse tagasiastumist 28. jaanuaril 2014,
 - võttes arvesse Visegradi rühma riikide peaministrite 29. jaanuari 2014. aasta ühisavaldust Ukraina kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Ukraina vahelist partnerlus- ja koostöölepingut, mis jõustus 1. märtsil 1998. aastal, ning 30. märtsil 2012. aastal parafeeritud uut assotsieerimislepingut,
 - võttes arvesse 28. jaanuaril 2014. aastal toimunud ELi-Venemaa tippkohtumist,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõikeid 2 ja 4,
- A. arvestades, et rohkem kui kahe kuu eest alanud meeleavaldused, mille põhjuseks oli president Janukovõtši otsus mitte allkirjastada assotsieerimislepingut Euroopa Liiduga, kestavad pealinnas tänaseni ja rahulolematust levib teistesse, sealhulgas Ukraina idapiirkondades asuvasse linnadesse; arvestades, et Ukraina rahvaülestatõus on jõudnud enamikku piirkondadesse ning nende piirkondade administratsioon on rahva kontrolli all;
- B. arvestades, et viimaste nädalate jooksul on olukord üha kiiremini halvenenud ning pärast märulipolitsei Berkuti jõhkrat meeleavaldajate, inimõigusaktivistide ja ajakirjanike vastu suunatud rünnakut on inimesed läinud tänavale demokraatiat ja kodanikuvabadusi kaitsma;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0595.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0446.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0383.

- C. arvestades, et rahvusvahelisest survest hoolimata kasutavad Ukraina võimud jätkuvalt meelevaldajate suhtes hirmutamist, repressioone, piinamist ja vägivalda, mille tagajärjeks on üle 2000 vigastatu, paljud on röövitud ja vähemalt kuus inimest tapetud;
 - D. arvestades, et 16. jaanuaril 2014. aastal valitsuse enamusega vastu võetud meelevalduste vastased seadused, mis piiravad tugevalt sõna- ja kogunemisvabadust, kutsusid esile rahvusvahelise pahameele ja põhjustasid Kiievis inimelusid nõudnud vägivaldseid kokkupõrkeid;
 - E. arvestades, et igasugust meelevalduste jõuga mahasurumist või eriolukorra väljakuulutamist loetakse kuriteoks ja põhiõiguste rikkumiseks ning sellel on tõsised rahvusvahelised tagajärjed;
 - F. arvestades, et 28.–30. jaanuaril 2014. aastal Kiievit külastanud Euroopa Parlamendi ajutine delegatsioon kohtus ametivõimude ja Euromaidani esindajate, poliitilise opositsiooni ja kirikujuhtidega ning sai Ukraina olukorrast põhjaliku ülevaate;
1. tervitab Ukraina rahva demokraatlikku meelsust ja visadust pärast kaks kuud kestnud vapraid meelevaldusi, millele võimud on jõhkral vastu astunud, ning väljendab oma täielikku solidaarsust ja toetust rahva pingutustele vaba, demokraatliku, sõltumatu Ukraina ja selle ELiga liitumise väljavaadete nimel;
 2. väljendab oma sügavat muret tõsise poliitilise kriisi pärast Ukrainas ning vägivaldsete kokkupõrgete pärast Kiievis ja teistes Ukraina linnades; nõuab tungivalt kriisile poliitilist lahendust ning tõeliselt demokraatlikku arutelu selle üle, kuidas ja milliste vahenditega ületada vastasseis ja lõhed riigis;
 3. mõistab otsustavalt hukka kasvava vägivalla rahumeelsete kodanike, ajakirjanike, üliõpilaste, kodanikuühiskonna aktivistide, opositsioonipoliitikute ja vaimulike vastu, ning avaldab siirast kaastunnet Ukraina vägivallaohvrite perekondadele; kutsub Ukraina ametivõime üles täiel määral austama inimeste kodanikuõigusi ja põhivabadusi ning astuma viivitamata samme, et teha lõppu karistamatusele, selgitades välja rahumeelsete meelevaldajate kallal vägivalla toime panijad ja karistades neid;
 4. palub ka Maidani meelevaldajatel mitte kasutada jõudu ning rahumeelseks jäädes säilitada oma ürituse õiguspärasust, ja palub kõigil opositsiooniliidritel hoiduda ka edaspidi provotseerimata vägivallast ja hoida meelevaldus rahumeelsena;
 5. on mures julgeolekujõudude ja tituškolaste (*tituški*) poolt kasutatava ülemäärase vägivalla pärast ning marurahvuslaste vägivallategude pärast;
 6. nõuab eelkõige, et president Janukovõtš peataks märulipolitsei Berkuti ja teiste julgeolekujõudude häbiväärse tegevuse – Euromaidani toetajate provotseerimise, röövimise, hirmutamise, piinamise, peksmise ja mõnitamise ning samuti inimeste meelevaldse arresterimise ja liiga pika kohtueelse kinnipidamise; on eelkõige mures piinamise kohta saadud teadete tõttu ja rõhutab, et Ukrainal on rahvusvahelised kohustused selles küsimuses; juhib tähelepanu kõige viimasele juhtumile, mis seisneb liikumise

RC\1018244ET.doc

PE527.338v01-00 }
 PE527.339v01-00 }
 PE527.340v01-00 }
 PE527.358v01-00 }
 PE527.363v01-00 }
 PE527.364v01-00 } RC1

Automaidan juhi Dmõtro Bulatovi röövimises ja piinamises;

7. kutsub president Janukovõtšit üles nõudma nende meetmete peatamist ja nõuab, et kõik meelevaldajad ja ebaseaduslikult kinnipeetavad poliitilised vangid, sh Julia Tõmošenko, vabastataks viivitamata ja ilma tingimusi seadmata ning et neile tagataks poliitiline rehabiliteerimine; nõuab, et tunnustatud rahvusvahelise organi, nagu Euroopa Nõukogu, egiidi all moodustataks sõltumatu uurimiskomisjon, kes uuriks kõiki inimõiguste rikkumisi, mis on alates meelevalduste algusest aset leidnud;
8. tuletab meelde, et EL on valmis sõlmima Ukrainaga assotsieerimislepingu ning põhjaliku ja laiaulatusliku vabakaubanduspiirkonna lepingu kohe, kui poliitiline kriis on lahendatud ning on täidetud asjakohased nõuded, mille määras kindlaks 10. detsembri 2012. aasta välisasjade nõukogu ja mida Euroopa Parlament toetas oma 13. detsembri 2012. aasta resolutsiooniga;
9. väljendab heameelt Ülemraada otsuse üle tühistada meelevalduste vastased seadused ja selle otsuse allkirjastamise üle president Janukovõtši poolt, kuna see on positiivne samm kriisi poliitilise lahendamise poole; peab kahetsusväärseks, et 29. jaanuaril võeti amnestiaseadus, mis muudab ohvrid pantvangideks, vastu ilma opositsiooni nõusolekuta; on seisukohal, et meelevaldajate tingimusteta vabastamine hõlbustaks tunduvalt läbirääkimisi ja lepitaks ühiskonda;
10. nõuab, et president ja valitsus astuksid tõsiselt kaasavasse dialoogi opositsiooni, kodanikuühiskonna ja Maidani meelevaldajatega, et leevendada pingeid ja vastasseisu ning leida võimalusi Ukraina praeguse poliitilise ja sotsiaalse kriisi ületamiseks rahumeelsel teel;
11. tuletab meelde, et president Janukovõtš vastutab Ukraina rahva ja rahvusvahelise üldsuse ees selle eest, et ta peab hoiduma repressiivsete meetodite kasutamisest, lahendama praeguse poliitilise kriisi ja austama rahumeelse meelevalduse õigust;
12. nõuab, et EL jätkaks tegutsemist vahendajana ning toetaks protsessi, mis tagab riigis pingelevenduse ja konstruktiivsema poliitilise dialoogi, ning kriisile lahenduse leidmist ja täieliku usaldamatuse vähendamist; rõhutab, et see dialoog peab olema läbipaistev ning Euromaidanit ja kodanikuühiskonda täielikult kaasav;
13. on tavaliste Ukraina kodanike, aktivistide ja poliitikute korduvate üleskutsete tõttu seisukohal, et Euroopa Parlamendi liikmete aktiivne osalemine Kiievis võiks kriisi süvenemise ära hoida, ja nõuab sellega seoses Ukrainas Euroopa Parlamendi alalise missiooni sisseseadmist, mille eesmärk oleks leevendada pingeid ja hõlbustada osapooltevahelist arutelu; teeb esimeeste konverentsile ülesandeks luua see missioon võimalik kiiresti;
14. nõuab ELi institutsioonidelt ja liikmesriikidelt viivitamatu tegutsemist, muu hulgas suuremat diplomaatilist survet ja üksikisikute vastaste sihtmeetmete (reisimispiirangud ning vara ja omandi arestimine) väljatöötamist kõigi nende Ukraina ametiisikute ja seadusandjate ning nende ärimeestest toetajate (oligarhide) jaoks, kes kannavad vastutust

RC\1018244ET.doc

PE527.338v01-00 }
PE527.339v01-00 }
PE527.340v01-00 }
PE527.358v01-00 }
PE527.363v01-00 }
PE527.364v01-00 } RC1

meeleavalduste mahasurumise ja meeleavaldajate hukkamise eest, ning suuremaid pingutusi selleks, et peatada Euroopa pankades Ukraina ettevõtete ja ettevõtjate rahapesu ja maksudest kõrvalehoidumine;

15. nõuab, et EL, USA, IMF, Maailmapank, EBRD ja EIB jätkaksid konkreetse pikaajalise finantsabipaketi ettevalmistamist, et aidata Ukrainal toime tulla oma halveneva finants- ja sotsiaalse olukorraga ning anda majandusabi Ukrainale vajalike sügavate ja põhjalike majandusreformide käivitamiseks valitsuse poolt;
16. tunnustab ja toetab Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide käimasolevat tööd Ukraina jaoks märkimisväärse abipaketi kokkupanemiseks, mida tuleks pakkuda usaldusväärsele uuele vahevalitsusele, et leevendada praeguseid makseraskusi;
17. on seisukohal, et ühe tähtsa abinõuna Ukraina kriisi lõpetamiseks tuleb tagasi pöörduda 2004. aasta põhiseaduse juurde, mille konstitutsioonikohus 2010. aastal Ukraina parlamendist mööda minnes ebaseaduslikult tühistas, samuti moodustada vahevalitsus ja korraldada lähiajal valimised;
18. nõuab, et ELi institutsioonid ja liikmesriigid muutuksid Ukraina ühiskonna suhtes tunduvalt avatumaks, eelkõige sõlmiks kiiresti tasuta lihtsustatud viisarežiimi kokkuleppe ja seaksid lõpuks sisse viisavabaduse; on seisukohal, et Ukraina noortelt võetavat viisatasu tuleb järsult vähendada ning tuleb tihendada teaduskoostööd, laiendada noortevahetust ja parandada stipendiumite kättesaadavust;
19. on seisukohal, et tuleks teha edasisi jõupingutusi Ukraina täielikuks kaasamiseks energiaühenduse kaudu ELi energia siseturule;
20. kutsub Venemaad üles suhtuma küsimusse konstruktiivselt ja peatama kättemaksumeedmed ja kohatu surve, mille eesmärk on õhustada naaberriikide suveräänset õigust oma tuleviku üle ise otsustada; nõuab tungivalt, et EL ja tema liikmesriigid kõneleksid Venemaaga ühel häälel selliste idapartnerluse riikide Euroopa-suunaliste püüdluste toetuseks, kes vabatahtlikult otsustavad oma suhteid ELiga tihendada; rõhutab, et poliitilise, majandusliku ja muud laadi surve avaldamine on vastuolus Helsingi lõppaktiga ja 1994. aasta Budapesti memorandumiga Ukraina julgeoleku kohta; juhib tähelepanu sellele, et nii ELil kui Venemaal lasub kohustus aktiivselt kaasa aidata ühises naabruses rahu ja heaolu saavutamisele, mis on kasulik nii ELile kui ka Venemaale; kordab oma veendumust, et ainus võimalus seda eesmärki saavutada on teha koostööd;
21. toetab kodanikuühiskonna jätkuvat kaasamist riigi reformiprotsessidesse; kutsub üles tegema tõhustatud parlamentidevahelist koostööd Euronesti parlamentaarse assambleega; peab idapartnerluse riikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste konverentsi kaasamist positiivseks;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikidele, Ukraina presidendile, Ukraina valitsusele, Ülemraadale, Euronesti parlamentaarsele assambleele, Euroopa Nõukogu Parlamentaarsetele Assambleele ning

RC\1018244ET.doc

PE527.338v01-00 }
PE527.339v01-00 }
PE527.340v01-00 }
PE527.358v01-00 }
PE527.363v01-00 }
PE527.364v01-00 } RC1

Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni parlamentaarsele assambleele.

RC\1018244ET.doc

PE527.338v01-00 }
PE527.339v01-00 }
PE527.340v01-00 }
PE527.358v01-00 }
PE527.363v01-00 }
PE527.364v01-00 } RC1

ET